

דף טו.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רמט סעיף טז

מז. יז. י"א שמצות ביכנ"ס עדיפה ממצות צדקה, ומצות צדקה לנערים ללמוד תורה או לחולים עניים עדיף ממצות ביכנ"ס.

הגה: מה שנוהגין לפסוק צדקה עבור המתים לע"נ בשעת הזכרת הנשמות מנהג ותיקין הוא ומועיל לנשמותיהם ^ת.

^ת. וכתב הרוקח שהוא יתברך בוחן ליבות ויודע שאם היה אותו המת בחיים היה נותן צדקה אם היה לו ממון, וזה עולה לו כאילו הוא נתן. אבל אם נותן עבור רשע אינו מועיל. ט"ז ס"ק ה'. ופירש בספר ראשון לציון למוהר"ר רבינו חיים בן עטר זצ"ל דהיינו שהמת היה רשע ולא היה חפץ בקיום מצות דאז הצדקה לא תועיל לו מה שמזכים עבורו, אבל אם הוא רשע בעיניו אחרים פשוט שיועיל מה שפוסקים ומזכים עבור נשמתו, ע"ש.